

[Erlendsson]

dokumenteret, at anstrengelserne ikke har virket. Indenrigsministeren dokumenterede heller ikke, at de har virket. Han sagde blot, at det var hans opfattelse, at de ikke var aldeles virkningsløse. Det er jo ikke meget, hvis man skal dokumentere, at 25 mill. kr. har været givet godt ud.

Nu siger indenrigsministeren så, at der vil komme en undersøgelse af, om det har virket eller ej. Jeg har mine oplysninger fra Jyllands-Posten, hvor Jan Jørgensen, som leder narkoinstitutionen i Esbjerg, efter hvad der stod, udtalte, at situationen var værre end nogen sinde. Man havde 10 nye henvendelser om ugen, og man havde i løbet af 5 år behandlet 50 narkomaner, hvoraf 10 stadig var i behandling. Hvis man siger, at der gennemsnitligt har været 10 nye henvendelser om ugen, så bliver det i løbet af 5 år til 2.500 henvendelser. Af dem har man behandlet 50, hvoraf 10 endnu er i behandling; det vil sige, at 2 pct. er kommet i behandling, men om effektiviteten af den pågældende behandling foreligger der intet som helst. Da han bliver spurgt om, hvad effektiviteten har været, svarer han fornærmet, at efter den måde, amtsborgmesteren har udtalt sig på, har han trukket et tilbud om gratis at foretage en effektivitetsundersøgelse tilbage. Det vil koste en halv million kroner, hvis det skal gøres af andre.

Jeg synes, at disse udtalelser afslører et svælg af udelighed og spild af penge og spild af kræfter, som kunne være bedre anvendt. Jeg føler mig ikke overbevist om, at indenrigsministerens tro på, at disse penge ikke har været aldeles virkningsløse, skulle betyde, at vi kan fortsætte ad samme ikke aldeles virkningsløse vej.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Naturligvis kan det ikke undgås, at der tales økonomi i dette spørgsmål, men jeg synes, at vi skulle holde os for gode til her i folketinget at sætte økonomi op mod menneskæbner.

Indenrigsministeren omtalte, at vi skulle have et møde med kontaktudvalget. Det har vi haft i så mange år. Gennem alle de år, jeg har siddet herinde, har jeg hvert eneste år været til møde med kontaktudvalget for narkotika- og alkoholmisbrug. Vi folketingsmedlemmer har vel nok for en stor del forladt os

på eksperterne inden for narkotikaudvalget, på deres meninger og deres, kan man sige, divergenser med hensyn til opfattelsen af, hvad der burde gøres for narkomaner.

Indenrigsministeren lovede, at vi ville få et godt oplæg til det næste møde; det glæder jeg mig meget til og håber også på en positiv debat om hele dette emne, som vi nu har skilt ud i alkohol for sig og narkotika for sig. Jeg håber, at vi kommer til en forståelse også med eksperterne med hensyn til, hvad der bør gøres, for der bør gøres noget. Vi er i sidste øjeblik med hensyn til at tage fat på dette kæmpeproblem for de mange unge mennesker, som vi bør redde og give et tilbud om at vende tilbage til en menneskeværdig tilværelse.

Birthe Nielsen (SF):

Fru Birgith Mogensen sagde, at det behandlingsapparat, der eksisterer i dag, er fuldstændig værdiløst. Der er jeg absolut uenig med fru Birgith Mogensen. Fru Birgith Mogensen har åbenbart ikke læst den rapport, hvoraf det meget klart fremgår, at en tredjedel af de narkomaner, som har været i behandling siden 1973, faktisk i dag er ude af stofmisbrug, er blevet resocialiseret, har arbejde og klarer sig fint. Problemet er, at der er så mange narkomaner i København, og at behandlingsapparatet ikke er i stand til at løse de problemer, der er i dag. Det har noget at gøre med nogle ressourcer. I sin tid startede man på behandlingsinstitutionerne her i København, men det kan ikke nytte noget, at man kører videre i de samme baner, for det er ikke de samme problemer, der eksisterer i dag, som eksisterede for 10 år siden.

Der skal selvfølgelig nytænkning til på området, men det klares ikke ved at oprette metadonklinikker, det klares ved en socialpædagogisk indsats og en resocialisering, en mulighed for at give de unge mennesker arbejde, en mulighed for at give dem bofællesskab. Jeg er enig med fru Nathalie Lind i, at det også har noget at gøre med, at tilværelsen bliver meningsfyldt for de unge. Det er meget vigtigt. I dag er der masser af unge, der føler sig overflødiggjorte i vores samfund. Det er denne gruppe af mere belastede unge, som har nogle sociale problemer, bl. a. på grund af den baggrund, de har. Derfor